

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ต.๕/๒๕๕๗

วันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

เรื่อง นายรจันวงศ์ วัฒนกุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๓ วรรคสอง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายรจันวงศ์ วัฒนกุล (ผู้ร้อง) ถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๗๔๕/๒๕๔๘ ฐานความผิดฟ้องเท็จ และเบิกความเท็จในคดีอาญาหมายเลขคำที่ ๗๒/๒๕๔๓ ของศาลแขวงปทุมวัน ศาลชั้นต้นลงโทษ จำคุก ๒ ปี ผู้ร้องอุทธรณ์โดยต่อสู้ว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ และ มาตรา ๒๒๗/๑ ห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานบอกเล่าและใช้พยานนั้นมาลงโทษจำเลย ศาลชั้นต้น ไม่วินิจฉัยว่าพยานที่ผู้ร้องนำสืบในคดีรับฟังไม่ได้อย่างไร ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ผู้ร้องได้ยื่นคำโต้แย้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง เนื่องจากเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อศาลเห็นว่าจำเลย ได้กระทำความผิด” นั้น คำว่า “เมื่อศาลเห็นว่า” นั้น เห็นจากสิ่งใด มาตรานี้ไม่ได้บัญญัติให้ชัดเจน ศาลจึงใช้ มาตรา ๑๘๕ วรรคสอง โดยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเรื่องการใช้หลักนิติธรรม ให้ถูกต้องและยุติธรรมแก่คู่กรณี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจของศาลโดยไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าใช้หลักใด ในการพิจารณาพิพากษาคดี จึงทำให้คู่ความไม่ได้รับความยุติธรรมตามหลักกฎหมายและรัฐธรรมนูญ

- ๒ -

มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง ศาลมีคำสั่งไม่ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องไปให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยและ
นัดอ่านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ผู้ร้องจึงโต้แย้งอีกว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่ส่ง
คำโต้แย้งดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย พร้อมทั้งอ่านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์
ในวันเดียวกัน โดยศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น ผู้ร้องเห็นว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์
มิชอบด้วยกฎหมายทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมาย จึงยื่นฎีกาต่อศาลฎีกาทั้งในปัญหา
ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ขณะนี้คดีดังกล่าวอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา โดยไม่อนุญาต
ให้ปล่อยตัวชั่วคราว

ผู้ร้องไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้ เนื่องจากผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลยุติธรรม ในคดี
หมายเลขแดงที่ ๒๗๔๕/๒๕๕๒ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ เพื่อให้ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องไปให้
ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ศาลยุติธรรมมีคำสั่งไม่ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องดังกล่าวไปให้
ศาลรัฐธรรมนูญ จากนั้นได้ยื่นเรื่องเดียวกันนี้ต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยผู้ตรวจการแผ่นดินมีคำสั่งว่า
เรื่องดังกล่าวของผู้ร้องเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์ ซึ่งตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๘ (๒) บัญญัติมิให้
ผู้ตรวจการแผ่นดินรับไว้พิจารณาหรือให้ยุติการพิจารณา และได้ยื่นเรื่องให้คณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวด้วย โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
มีคำสั่งว่า บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง ดังกล่าว
มิใช่บทบัญญัติที่เปิดโอกาสให้ผู้พิพากษาใช้ความเห็นของตนในการวินิจฉัยชี้ขาดมูลแห่งคดี
อย่างไร้หลักเกณฑ์ ไม่เป็นไปตามกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด จึงมีมติให้ยุติเรื่องไว้ไม่ส่ง
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒)

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗
วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๓ วรรคสอง หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

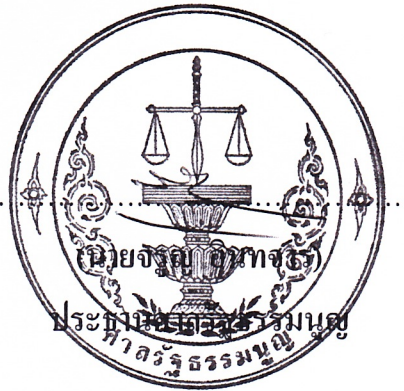
พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๓ วรรคสอง หรือไม่ นั้น เมื่อผู้ร้องอ้างว่าระหว่างการพิจารณาของศาลยุติธรรม ผู้ร้องได้ยื่นคำโต้แย้งในประเด็นดังกล่าวต่อศาลยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ และคดีดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลยุติธรรม จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้ร้องยังอาจใช้สิทธิทางศาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ได้ อีกทั้งการที่ผู้ร้องอ้างว่าได้ยื่นคำร้องเพื่อให้ผู้ตรวจการแผ่นดินและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติวินิจฉัยอันเป็นการใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นตามรัฐธรรมนูญ

- ๔ -

มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) แล้ว นั้น ก็ไม่ปรากฏหลักฐานการใช้สิทธิตามช่องทางดังกล่าวแต่อย่างใด จึงเป็นกรณีที่อยู่ในระหว่างการใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นของผู้ร้อง ประกอบกับเหตุผลในคำโต้แย้งของผู้ร้องมีลักษณะเป็นการโต้แย้งการใช้ดุลพินิจของศาลยุติธรรมว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มิใช่กรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๕๗)

[Signature]

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

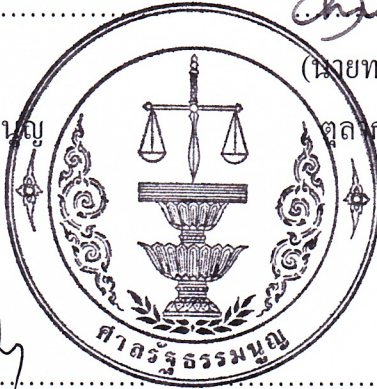
(นายเฉลิมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ